Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарвецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Ч. 293. | Нинѣ: Завтра: | гр. к. | Мелан. | рим. к. | Гонората | Четверъ 31 грудня 12 сѣчня 1892. | Всходъ сонця 7 г. 54 м.; заходъ 4 г. 10 м. Баром. 751; терм. — 11·0° — 19·0° | Рôкъ II.

Запросины до передплаты.

За помочію Божею кôнчимо щасливо другій рôкъ выдавництва „Народнои Часописи". Не до насъ належить судити наше дѣло, нехай его судять самѣ читателѣ; а всежъ таки думаемо, що кождый, хто пильно читавъ черезъ цѣлый рôкъ нашу часопись, коли хоче безсторонно судити, то признасть намъ, що мы совѣстно трудили ся коло нашого дѣла и сѣяли добре та здорове зерно на широку ниву. Зъ тымъ бодай переконанемъ замкнемо завтра другій рочникъ нашого выдавництва.

„Народна Часопись" буде и въ слѣдуючôмъ роцѣ придержувати ся тои засады, що доси. Въ справахъ політичныхъ буде старати ся мирити и еднати, буде ширити взаимну любовь и згоду, вѣрнôсть для церкви, краю и державы, для рôдного народу и его мовы и буде старати ся подавати лишь вѣсти опертѣ на дѣйстныхъ фактахъ. Въ иншихъ вôддѣлахъ нашои часописи будемо старати ся якъ и доси попри часть забавну ширити свѣтло правды и науки та будемо познакомляти нашихъ читателѣвъ зъ сучаснымъ поступомъ наукъ у всѣлякихъ напрямахъ. Позаякъ наша часопись заходить по найбôльшôй части пôдъ стрѣхи господарскѣ, то розширимо часть господарску и будемо разъ въ тыждень подавати всѣлякѣ практичнѣ рады и вѣсти зъ господарства рôльного, домашного промыслу и торговлѣ, а думаемо, що тымъ лишь прислужимось нашимъ читателямъ.

Условія передплаты „Народнои Часописи" позôстають тѣ самѣ, що доси.

Передплачувати можна:

У Львовѣ: въ бюрѣ дневниковъ Людвика Пльона ул. Кароля Людвика ч. 9.

На провінціи въ ц. к. Староствахъ.

Передплата на цѣлый рôкъ	2 зр.	40 кр.
„ „ пôвъ року	1 „	20 „
„ „ чверть року	— „	60 „
„ „ мѣсячно	— „	20 „

Поодиноке число: 1 кр.

Хто хоче, щобы ему посылати „Народну Часопись" **почтою**, мусить присылати передплату до Адміністраціѣ „Ґазеты Львôвскои":

на цѣлый рôкъ	5 зр.	40 кр.
„ пôвъ року	2 „	70 „
„ чверть року	1 „	35 „
„ мѣсячно	— „	40 „

Поодиноке число: 3 кр.

Подѣѣ парискѣ.

„Зъ великои хмары малый дощъ." Ся пословиця потвердила ся знову и вчера въ Парижи. На вчерашный день, якъ звѣстно, були заповѣдженѣ великѣ розрухи; можна було навѣть сподѣвати ся якоись великои революціѣ, хочь тѣ, що знають добре теперѣшне успособлене Парижанъ и Французôвъ взагалѣ а силу тыхъ, що загрозили демонстраціями и революціею, вôдъ разу казали, що день 10 сѣчня проминe спокôйно. Такъ и стало ся. А всежъ таки правительство мало ся на осторожности. Въ Парижи сконсиґновано на вчера 10.000 пѣхоты, 3.000 кавалеріѣ и три коннѣ батеріѣ, а кромѣ того стягнено ще й зъ провінціѣ малѣ вôддѣлы войска. Однакожь все проминуло спокôйно: на улицяхъ не було майже нѣякихъ демонстрацій, и арештовано всего лишь 15 людей, мѣжь тыми кôлькохъ анархістôвъ; парляментъ розпочавъ що правда, не конче, але все таки досыть спокôйно свои дальшѣ нарады; спокôйно розпочавъ ся и процесъ панамскій та й зовсѣмъ спокôйно подавъ ся цѣлый кабінетъ до диміcіѣ. Отсе й найважнѣйшiй подѣѣ зъ вчерашного дня въ Парижи. Головне мѣсце заняли въ нихъ димісія кабінету и процесъ панамскій.

Декотрѣ французскѣ ґазеты выступили были остро противъ міністра Фрейсінета и стали ему доказувати, що вôнъ стоявъ въ звязи зъ аґентами пôдкупствъ панамскихъ, зъ Атрономъ и Герцомъ и що постаравъ ся о то, що на зелѣзницяхъ заведено приладъ догальмованя, на котрый оба тѣ аґенты мали патентъ. Товаришѣ Фрейсінета зъ кабінету до

Музикантъ зô Швальбаху.

Оповѣдане Петра Закконе'а.

(Конецъ).

Урядникъ Робертенъ не бувъ лихимъ чоловѣкомъ, але не любивъ, щобы его хтось обмановавъ; высмѣяня и обмовы, що вôнъ до нѣчого, боявъ ся якъ огню.

Отже ставъ пôдозрѣвати поступки музиканта: сподѣвавъ ся якогось обманьства и постановивъ зловити музиканта на горячôмъ учинку.

Цімерманъ запукавъ до вôконця.

Ще не було нѣкого на коритари — урядникъ мавъ часъ взяти загадочного чоловѣка на тортуры.

— Хто тамъ? — спытавъ остро, побачивши блѣде лице и жовте волосе, прилѣплене до вôконця.

Лице музиканта пристроило ся въ усмѣхъ, котрый вороживъ радше дощъ нѣжъ погоду.

— То я, mein herr. Вы знаете, я прийшовъ знову довѣдати ся....

— Нѣчого нема до васъ!

— Нема нѣчого?... Якъ то?... Простѣть... пане урядникъ.... вы мене не познаете? Я Цімерманъ.

— Знаю, знаю — и кажу, що нема до васъ нѣчого.

— Алежъ то не може бути....

Музикантъ осмѣливъ ся заперечити тремтячимъ голосомъ, що заповѣдавъ выбухъ плачу.

— Есть тамъ якійсь листъ зô Швальбаху, але зовсѣмъ такій самъ, якъ попереднѣй. Отже не маю потребы показувати вамъ его, бо и той адресованый до якогось иншого Цімермана.

Смертельна блѣдôсть выступила на лице альзатчика, въ его ясно-синихъ очахъ заблыслѣ сльозы, а уста затиснулись зъ болю.

Вже мавъ урядникъ розжалити ся и показати листы, але ще потрафивъ запанувати надъ своимъ серцемъ.

— Отже не хочете менѣ показати листу? — спытавъ музикантъ плаксивымъ голосомъ.

— А то по що?

— Та може....

— Досыть того! Я не маю часу. Прийдѣть знову за два тыжнѣ.

И урядникъ трѣснувъ вôконцемъ, але руки не вôднявъ вôдъ гачка, бо остовпѣвъ и нагло злякавъ ся.

Зъ глубины коритаря добѣгло до его ухъ, попри муръ и вôконце, голосне безнадѣйне хлыпане.

Нещасливый музикантъ схопивъ свою голову въ обѣ руки, притуливъ ся до стѣны и плакавъ горячими сльозами.

— Що вамъ стало ся? — крикнувъ урядникъ, выбѣгши на коритарь и схопивши нещасного за руку. — Говорѣть — що вамъ? чого плачете?

Ціммерманъ пôднявъ голову и черезъ сльозы, що котились по запалôмъ лицю, силувавъ ся ще усмѣхнутись.

— Не гнѣвайтесь, простѣть mein herr! — ледви вымовивъ. — Я не могъ здержати ся.... волю вже вамъ сказати всю правду.

Я родомъ зô Швальбаху... мусѣвъ покинути наше бѣдне село, бо мы вмирали зъ голоду — моя добра Ґретхенъ и я.

Вы не знаете еѣ, але то знаменита, неоцѣнима жѣнка. Коли мы побрали ся, мала сѣмнайцять лѣтъ, а я двайцять два, то вже тому сѣмь лѣтъ. Довгій часъ були мы зовсѣмъ щасливѣ. Не були мы нѣколи богатѣ, але я вмѣю незле грати на тромбонѣ — то мене кликали и сюды и туды на кожде свято. До дому приносивъ я все досить гроша, що выстававъ на нашѣ потребы.

Родина побôльшала ся, що року прибувавъ то сынъ, то доньки. Ой пане! кобы вы ихъ бачили, правдивѣ ангелики, особливо донечки! Що правда, то не грѣхъ — Ґретхенъ любить бôльше сынôвъ — але я!

Простѣть, пане, може я васъ нуджу? Коли не хочете, то я не скажу вже анѣ слова. Заразъ скôнчу... Мы мали вже шѣсть губъ до кормленя — мôй заробокъ не выстарчавъ. Чей не треба вамъ о тôмъ говорити... Ґретхенъ не ѣла майже нѣчого, все давала дѣтямъ, а не-

магали ся вôдъ него, щобы вôнъ задля тыхъ напастей выступивъ зъ кабінету, а коли вôнъ того не зробивъ, то цѣлый кабінетъ подавъ ся до дімісіѣ и президентъ Карно єѣ приймивъ та поручивъ Ріботови утворити новый кабінетъ. Рібо пôднявъ ся сеи місіѣ а складъ нового кабінету буде мабуть такій: Фрейсіне и Любе не войдуть до нового кабінету; Рібо обôйме провôдъ и справы внутрѣшнѣ, Льозільонъ стане міністромъ вôйны а Віже міністромъ рôльництва. Прочѣ міністры задержать свои теки.

Въ парляментѣ настало було мале занепокоєнє, коли прийшло було до выбору президента палаты. Одинокож кандидатомъ бувъ дотеперѣшный президентъ Фльоке. Голосовано кôлька разôвъ, але Фльоке не мôгъ одержати бôльшости, позаякъ многѣ послы здержували ся вôдъ голосованя. Пôдчасъ поименного голосованя наставъ заколотъ и треба було засѣданє перервати на хвильку. По перервѣ повѣдомивъ Фльоке палату, що не кандидує, а тогды выбрано президентомъ Казимира Перієра 254 голосами на 408 голосуючихъ.

Въ процесѣ панамскôмъ переслухано вчера першого Кароля Лєсепса. Обжалованый признавъ, що якійсь Гуґо Оберндорферъ дôставъ три міліоны за „выдумку", а бар. Ренакъ взявъ на рекляму 6 міліонôвъ. Дальше зôзнавъ вôнъ, що тогдѣшный міністеръ Бего жадавъ міліонъ, платный въ двохъ ратахъ, а то при нагодѣ внесеня проєкту закона о емісіи льосôвъ панамскихъ. Бего дôставъ 375·000 франкôвъ. Зôзнанє се выкликало велику сензацію и на тôмъ закôнчено перше засѣданє.

Справы краєвѣ.

(Субвенціонованє фабрикъ рурокъ дреновыхъ). На послѣднôй сесіи ухваливъ Соймъ вставити до буджету фонду краєвого на 1893 р. суму 5.000 зр. на субвенціонованє фабрикъ дренарскихъ, щобы пôдпомочи льокальнѣ меліорацiѣ. Заразомъ ухваливъ Соймъ резолюцію до правительства, щобы вызначило на рôкъ бѣжучій зъ державнои дотаціѣ меліорацiйну субвенцію на ту цѣль въ тôй самôй высотѣ, яку призволено зъ фонду краєвого, т. є. въ квотѣ 5.000 зр. Міністерство рôльництва полагоджуючи повысшу ухвалу соймову, заявило, що въ засадѣ прихиляє ся въ мѣру средствъ удѣляти запомоги на урядженя фабрикъ дренарскихъ, коли Міністерству будуть предложенѣ конкретнѣ жаданя въ тôмъ напрямѣ.

Выдѣлы повѣтовѣ, запытанѣ Выдѣломъ краєвымъ о опінію, предложили въ порозумѣню зъ окружными товариствами рôльничими заложити субвенціонованѣ фабрики дренарскѣ въ отсихъ 38 мѣсцевостяхъ: въ Бествинѣ и Осѣку повѣта бяльского; въ Гродковицяхъ пов. бохеньского; въ Ядовникахъ пôдгôрныхъ, Ивковѣ, Гнойнику и Вѣнцковицяхъ пов. бжеского; въ Яблонцѣ пов. березôвского; въ Порховôй пов. бучацкого; въ Рѣпеннику, Сярахъ и Ропици рускôй пов. горлицкого; въ Бездѣтцѣ пов. ясліского; въ Завадцѣ пов. калуского; въ Замулинцяхъ пов. коломыйского; въ Домбю пов. краковского; въ Лєщоватôмъ и Мычкôвцяхъ пов. лѣского; въ Хшонстовѣ, Домбю и Подлѣшанахъ пов. мѣлецкого; въ Кривачцѣ пов. мысленицкого; въ Майданѣ горѣшнôмъ пов. надвôрняньского; въ Стригôнцяхъ пов. пильзненьского; въ Гôйчу, Девятирѣ и Любичи пов. равского; въ Залановѣ пов. рогатиньского; въ Залѣсю и Глоговѣ пов. ряшѣвского; въ Пôдвысокôмъ пов. руденьского; въ Боську пов. сянôцкого; въ Снятинѣ, Рудникахъ и Залучи пов. снятиньского; въ Болозвѣ горѣшнôй пов. старомѣского; вкôнци въ Товмачи и Чорнолôзцяхъ пов. товмацкого.

Зъ огляду на высоту дотаціѣ, признанои на ту цѣль Соймомъ, якъ и дотаціѣ, яку евентуально удѣлить Міністерство зъ фонду меліорацiйного, Выдѣлъ краєвый уважавъ за можливе заложити въ тôмъ роцѣ д е с я т ь фабрикъ, субвенціонованыхъ краємъ и державою, до чого пôсля гадки Выдѣлу краєвого найбôльше надають ся слѣдуючѣ мѣсцевости, положенѣ въ околицяхъ, де грунты потребують дренованя, а при тôмъ довôзъ рурокъ дреновыхъ зъ фабрикъ надто вôддаленыхъ робить неможливымъ переведенє тои меліораціѣ, именно: 1) въ Осѣку пов. бяльского, селѣ Октава Рудзиньского, 2) въ Яблôницѣ пов. березôвского, селѣ дра Влад. Краиньского, 3) въ Порховôй пов. бучацкого, селѣ Артура Цѣлецкого, 4) въ Завадцѣ пов. калуского, селѣ Стан. Комориицкого, 5) въ Замулинцяхъ пов. коломыйского, селѣ Игн. Косиньского, 6) въ Лєщоватôмъ пов. лѣского, селѣ дра В. Краиньского, 7) въ Кривачцѣ пов. мысленицкого, селѣ Винк. Шмідта, 8) въ Пôдвысокôмъ пов. руденьского, селѣ Иос. Гізовского, 9) въ Болозвѣ горѣшнôй пов. старомѣского, селѣ Ст. Аґопсовича, 10) въ Товмачи, власности Яна.

Зъ огляду на се, що пôсля реляцій выдѣлôвъ повѣтовыхъ наведенѣ властителѣ маєтностей заявили готовôсть доставити руръ дреновыхъ сусѣднымъ властителямъ грунтôвъ по цѣнѣ продукціѣ, порѣшивъ Выдѣлъ краєвый доставити на коштъ фонду краєвого прасы дренарскѣ зъ краячами для пяти зъ повысшихъ мѣсцевостей: Яблôнки, Порховои, Завадки, Замулинець и Лєщоватого, а заразомъ поставивъ Выдѣлъ краєвый внесенє на удѣленє субвенціѣ зъ фондôвъ державныхъ на закупно потрѣбныхъ приборôвъ для дальшихъ пяти мѣсцевостей: Осѣка, Кривачки, Пôдвысокого, Болозвы горѣшнои и Товмача. А що кошты закупна потрѣбныхъ приборôвъ зъ фабрики Юл. Кесселера зъ Ґрайфевальду для однои фабрики дренарскои вразъ зъ транспортомъ и мытомъ выносять 840 зр., то для пяти фабрикъ потреба сумы 4.200 зр. и въ тôй высотѣ зажадавъ Выдѣлъ краєвый субвенціѣ вôдъ Міністерства рôльництва.

Выдѣлъ краєвый порѣшивъ покрыти зъ фонду краєвого кошты аналізы глины, якъ также помочи технічнои вôдъ стаціѣ досвѣдной для всѣхъ проектованыхъ десяти фабрикъ дренарскихъ.

Справы школьнѣ.

(Конференціѣ директорôвъ галицкихъ школъ середныхъ. (Соймовѣ ухвалы въ справѣ середныхъ школъ)

На внесенє ц. к. краєвои Рады школьнои позволивъ п. Міністеръ вѣроисповѣдань и просвѣты рескриптомъ зъ дня 15 грудня 1892, щобы краєва Рада школьна запросила директорôвъ галицкихъ школъ середныхъ на конференцію, котра має радити надъ слѣдуючими справами:

1. Якъ треба перевести въ практицѣ розпорядженє п. Міністра вѣроисповѣдань и просвѣты о науцѣ клясичнои фільольоґіѣ у высшôй ґімназіи?

2. Якъ треба выконати розпорядженє п. Міністра просвѣты о науцѣ реалієвъ у низшôй ґімназіи?

3. Якъ треба кандидатôвъ стану учительского, именованыхъ заступниками учителѣвъ, вводити въ обовязки и учительску практику?

4. Якъ можна бы улидити вôдносины школы до домашного надзору ученикôвъ?

Повысшѣ справы мають безперечно первоврядне значѣнє дня розвою нашихъ середныхъ школъ; однакъ они вымагають одностайного поступованя всѣхъ директорôвъ и згôдного ихъ спôвдѣланя зъ начальною властію школьною въ краю. До тои цѣли причинить ся дуже конференція директорôвъ, котра вôдбуде ся у Львовѣ дня 27, 28 и 29 марця 1893.

Конференція тая вôдбуде ся пôдъ проводомъ дра М. Бобжиньского, а возьмуть въ нѣй участь всѣ директоры середныхъ школъ и члены краєвои Рады школьнои, котра запросила також обѣ комісіѣ испытовѣ для кандидатовъ на учителѣвъ въ ґімназіяхъ и школахъ реальныхъ, щобы выслали своихъ вôдпоручникôвъ.

На веснянôй сесіи м. р. Соймъ полагодивъ справозданє краєвои Рады школьнои о станѣ середныхъ школъ въ р. шк. 1890/91 и ухваливъ кôлька резолюцій до правительства, а именно завôзвавъ:

а) щобы правительство предложило Соймови до ухвалы проєктъ реорґанізаціѣ реальныхъ школъ и управильнило вже теперь плянъ наукъ, въ способъ, згôдный зъ ихъ цѣлею;

б) щобы доповнило низшу школу реальну въ Тернополи высшими клясами;

в) щобы побôльшило фондъ на особистѣ додатки для заслуженыхъ учителѣвъ народныхъ школъ — и

г) завело въ якъ найкоротшôмъ часѣ въ галицкихъ середныхъ школахъ вôдповѣдне умундурованє ученикôвъ.

На повысшѣ резолюціѣ одержавъ Выдѣлъ краєвый вôдповѣдь, що п. Міністеръ просвѣты потвердивъ новый плянъ науки въ галицкихъ школахъ реальныхъ, що нормує устрôй тыхъ школъ пôсля засадъ, помѣщеныхъ въ плянѣ нормальнôмъ зъ р. 1879.

П. Міністеръ заявивъ заразомъ, що признаванє додаткôвъ заслуги учителямъ середныхъ школъ и пôдвысшеня ихъ платнѣ роз-

---

редô мною не поскаржила ся анѣ слôвцемъ. Я здогадавъ ся всего, цѣлу нôчь переплакавъ и и постановивъ пôти въ свѣтъ на заробокъ.

Ой легко прийти до Парижа, та якъ трудно покинути Швальбахъ! Вы то розумѣєте, mein herr: не видѣти бôльше Гретхенъ, не цѣлувати вже що рана и що вечора дѣтей, которыми добра жѣнка мене обдарувала... А розôйшовшись вкôнци, якъ давати про себе знати? оказіѣ такѣ рѣдкѣ, а оплата вôдъ листôвъ така висока!

Вкôнци по спôльнôй нарадѣ вынайшли мы способъ, що мавъ намъ заступити и акціѣ и франкованѣ листы. Добрый папе, вы замѣтили певно, що адреса на кождôмъ листѣ до Цімермана була написана въ семи рядкахъ, хочь она могла бы змѣститись въ двохъ найбôльше. То цѣла моя родина тѣ адресы писала... Гретхенъ и кожда дитина, вôдъ найстаршого до наименшого, щось у нѣмъ додало... Менѣ було треба прочитати лишь адресу и я вже знавъ, що всѣ здоровѣ, всѣ живуть, всѣ о менѣ памятають.

Знаєте вы, що було въ серединѣ листу? Не було нѣчого... анѣ слôвця... але менѣ здавало ся, що въ тôй пустôй копертѣ єсть серце моєѣ Гретхенъ... Отъ и цѣле моє обманьство... теперъ уже знаєте все. Не гнѣвайтесь, ласкавый папе, не метѣть ся надъ бѣдакомъ, що мусить обкрадати почту, щобы не вмерти въ туги за своими.

Урядникъ, хочь чоловѣкъ скрупулятный, зробивъ то, що зробивъ бы на его мѣсци кождый чоловѣкъ зъ серцемъ у грудяхъ: вôнъ показувавъ все листы зô Швальбаху, котрѣ були голосомъ зрозумѣлымъ лише для бѣдного выгнанця зъ голоднои хаты.

* * *

Урядникъ скôнчивъ оповѣданє, зъ котрого я уложивъ повысшій образокъ, але по хвили зачавъ знову:

— То що я того дня зазнавъ зъ причины Цімермана, належить до найприємнѣйшихъ споминôвъ у моимъ житю, але на другій день приємне враженє ще повторило ся...

— На другій день?

— Не догадуєшь ся?

— И щожь такого?

— Лише що вставъ я, була осьма година; кôнчивъ уже вбирати ся, бо спѣшивъ ся до бюра, ажь чую, на подвôрю передъ моими вôкнами...

— Що?

— Ану згадай... Чую якусь пѣсню народну... прекрасну выгравану на тромбонѣ.

— То гравъ Цімерманъ!...

— Бѣдачиско хотѣвъ вôддячити ся за дôзнану ласку и справивъ менѣ серенаду. Якъ жию, ще не чувъ я гарнѣйшои музики... а ты знаєшь, що я нѣ однои оперы не опускаю.

важить зъ увзглядненемъ фінансового положеня державы.

На соймову резолюцію въ справѣ заведеня въ гал. середныхъ школахъ вôдповѣдного умундурованя ученикôвъ заявивъ п. Міністеръ, що небавомъ порѣшить сю справу. Порушеною въ резолюціи соймовôй справою реорґанізаціѣ низшои школы реальнои въ Тернополи на высшу школу реальну занимае ся кр. Рада шкôльна и вже теперь зачала умавлятись въ тôй справѣ.

Переглядъ політычный.

Президія Палаты пословъ Рады державнои повѣдомила вже своихъ членôвъ, що перше засѣданє вôдбуде ся дня 17 с. м.

Въ нарадахъ межи правительствомъ а проводирями партій парламентарныхъ настала мала перерва. Зачувати, що переговоры въ справѣ утвореня бôльшости парламентарнои стрѣчають великій трудности, позаякъ ґр. Гогенвартъ не хоче згодити ся на проґраму, котра для Славянъ мае бути недогôдна.

До Times доносять зъ Танґеру, що правительство анґлійске завзвало мароккаиьского султана, щобы вôнъ до 48 годинъ заявивъ, чи готовъ дати сатисфакцію за убитє мароккаиьскою поліціею анґлійского пôдданого зъ Ґібральтару. Въ противнôмъ случаю готова Анґлія взяти ся до якъ найостреѣйшихъ мѣръ, хочь бы й до окупаціѣ Марокка.

Новинки.

Львôвъ дня 11 сѣчня.

— **Громадѣ Нетликôвцѣ**, въ повѣтѣ бучацкôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на докôнчене будовы каплицѣ.

— **Презенту** на Передѣльницю надало ц. к. Намѣстництво о. Єронімови Копыстяньскому, дотеперѣшному пароховн въ Повороянику.

— **Дръ Йосифъ Меруновичь**, краєвый референтъ справъ санітарныхъ выѣздить нинѣ въ повѣтъ борщѣвскій, щобы наочно пересвѣдчатись о станѣ холеры въ декотрыхъ мѣсцевостяхъ сего повѣта.

— **Холера.** Станъ холеры въ пов. борщѣвскôмъ теперь такій: Въ Залучу занедужало 14 особъ, зъ тыхъ 7 померло, а 7 выздоровѣло; вôдъ 3 сѣчня не було тамъ бôльше выпадку холеры. У Вербôвцѣ були 4 выпадки, всѣ смертельнѣ; вôдъ 7 сѣчня нѣхто тамъ не захорувавъ. Въ Новосѣлцѣ надъ Збручомъ справджено дня 9 с. м. 4 смертельнѣ выпадки; бôльше хорыхъ нема. Въ Нуклакахъ справджено два выпадки въ однôмъ домѣ; хорѣ жиють ще. Въ пов. гусятиньскôмъ въ сѣчни с. р. въ Сокиринцяхъ померла одна дитина на холеру, бôльше хорыхъ нема. Въ Зеленôй занедужавъ оденъ зарôбникъ, але ще жие. На пограничу россійскôмъ въ богато мѣсцевостяхъ панує холера, такъ само и на цѣлôмъ Подолю россійскôмъ трафляють ся досить часто выпадки холеры. Въ Каменци подôльскôмъ выбухла знову холера; богато людей вмирае. Не дай Боже, на весну готовѣ бути поморъ, якъ тому зъишь 20 лѣтъ.

— **Ювилейный комітетъ папскій** тѣснѣйшій вôдбувъ 10 сѣчня пôдъ проводомъ крил. о. Бѣлецкого друге свое засѣданє. По вôдчитаню и принятю протоколу зъ дня 22 грудня приступлено до дальшихъ нарадъ. Предсѣдатель подавъ до вѣдомости, що вôдозву до участи въ торжествѣ ювилейнôмъ що до поѣздки до Риму и збираня Петрового гроша выслано вже по всѣхъ деканатахъ трохъ епархій. Цѣна ѣзды зô Львова на Лавочне до Пешту, зъ Пешту до Реки (Фіюмы), вôдтакъ зъ Реки моремъ до Анконы и зъ Анконы зелѣзницею до Риму буде выносити: а) Поѣздомъ поспѣшнымъ I. клясою 46 зр., II. клясою 34 зр., б) поѣздомъ особовымъ I. клясою 41·20, II. клясою 30·60, III клясою 19·60 зр. Тамъ и назадъ въ двое бôльше. Вôдчитано вôдтакъ проєктъ адресы до папы, вложеный о. Дольницкимъ. Позаякъ въ проєктѣ тôмъ не було згадки про Русинôвъ, а вôнъ въ цѣлости лишь выражавъ чувства преданности, то рѣшено на внесенє проф. Вахнянина выбрати комісію адресову, до котрои увôйшли: дръ Бартошевскій, проф. Н. Вахнянинъ, о. Дольницкій, дръ Ом. Огоновскій, о. Тороньскій и д-ръ Шараневичь. Рѣшено приняти проєктъ проф. Шухевича що до артистичного выготовленя адресы и євангелія, яке передасть ся въ даръ Святѣйшому Отцю. Євангеліє и адресу проєктувавъ проф. Шухевичь оправити въ спосôбъ выробôвъ Шкрибляковскихъ. На першôй сторонѣ адресы буде умѣщена вінєта (акварельна), представляюча народъ, рôзнородно костюмованый, въ походѣ до рускои церковцѣ. Секретаріятъ комітету выготовить письма, котрыми будуть запрошенѣ до участи въ концертѣ ювілейнôмъ такѣ товариства: Львôвскій Боянъ, Перемыскій Боянъ, хоръ ґен. семинаріи духовнои у Львовѣ и хоръ Бурсы ставропигійскои. Концертъ вôдбуде ся 19 лютого въ сали „Дому Народного“. Устроєнє его якъ и написанє кантаты до слôвъ дир. Гр. Цеглиньского поручено проф. Вахнянинови.

— **Новѣ церкви** порѣшили будувати зъ твердого матеріялу громады: Токи коло Пôдволочискъ, Конюшки королѣвскѣ коло Комарна, Николаѣвъ коло Львова. Выготовлєнє плянôвъ поручено архитектови п. Нагôрному. Въ бюрѣ п. Нагôрного выготовляють ся також пляны на реконструкцію мурованои церкви въ Угновѣ, збудованои фондами угнôвского мѣщанина бл. п. Жуковского.

— **Почетне горожаньство** надала рада громадска мѣсточка Мѣльницѣ, въ борщѣвскôмъ повѣтѣ, Ив. Кизяровскому, адъюнктови судовому, въ признаню заслугъ, положеныхъ коло добра громады.

— **Обманникъ.** До Павьки Лемъ зъ Винникъ прийшовъ оногды якійсь незнакомый воякъ и сказавши ѣй, що нѣбы то еѣ сынъ Севько Лемъ мае выйти зъ войска, зажадавъ вôдъ неи чоботъ и одежи. Павька Лемъ зобрала рѣчи и чоботы вартости 23 зр. и пôйшла зъ незнакомымъ до Львова, де тойже вôдобравъ вôдъ неи коло коморы тѣ рѣчи и бôльше не показавъ ся.

— **Залита копальня.** Въ Юрьевцѣ при донецкôй зелѣзници залила була недавно тому вода одну копальню, въ котрôй працювало одинадцять робôтникôвъ. Трохъ зъ нихъ выдобуло ся щасливо завчасу на верхъ, а прочій остались въ копальни. Ихъ выдобули ажь по 10 дняхъ, коли зъ копальнѣ выпомпували воду. Всѣ восѣмь робôтникôвъ жили ще мимо того, що въ послѣднихъ дняхъ нѣчого не ѣли.

— **Вовки.** Зъ Буковины доносять, що въ селѣ Русмолдавици убито дня 23 грудня одного вовка а дня 31 грудня знову одного зъ громады, котра того самого дня роздерла була 4 вовцѣ. Сей послѣдный бувъ то величезный вовкъ, ваги 44 клґ. а довжины на 2·10 метра. Въ лѣсахъ Батры молдавицѣ убито сеи зимы загаломъ 2 рисѣ и 6 вовкôвъ. Кôлька вовкôвъ ще волочить ся. — Зъ Путны знову доносять, що въ тôй мѣсцевости появила ся дня 5 сѣчня громада вовкôвъ и наробила богато шкоды въ худобѣ. Зъ порученя староства зарядженo облаву и убито 7 вовкôвъ. — Вкôнци доносять зъ Гураґоморы, що дня 5 сѣчня напали вовки въ поли на робôтника Василя Мунтеана и роздерли его, такъ що слѣдуючого дня найдено лише чоботы и недоѣдженѣ кости нещасного.

— **Ц. к. Дирекція почтъ и телеґрафôвъ** у Львовѣ подае до вѣдомости слѣдующе: „Міністерство торговлѣ повѣдомило вчера телеґрафічно Дирекцію почты, що абоненты телефонічнѣ, зобовязуючи ся сплачувати ратами належитôсть за будову телефону, не зобовязують ся зовсѣмъ до сплаченя цѣлои квоты, коли бы передъ повнымъ сплаченємъ тоижь по мысли §. 29 розп. мініст. зъ дня 7/10 1887 перестали бути участниками сѣти телефонічнои, що отже о евентуальнôмъ примусовôмъ стяганю залягаючои еще решты належитости будôвлянои мовы бути не може тому що зъ устанємъ участництва устае рôвночасно обовязокъ дальшого сплачуваня належитости будôвлянои. Подаючи се рѣшенє до загальнои вѣдомости, гадаемо, що головна и одинока причина дотеперѣшныхъ обавъ абонентôвъ вôдпаде, а дальше участництво не представляе гôршихъ але противно кориснѣйшій условія. Львôвъ, дня 9 сѣчня 1893. *Сєферовичь.*

✝ Посмертнѣ вѣсти.

Померли: Въ Закопанôмъ Марія зъ Залѣскихъ Чарковска-Голеєвска, донька Міністра Залѣского, а жена старосты Чарковского-Голеєвского. — Въ Сновидовѣ бучацкого деканата о. Михайло Костецкій, мѣсцевый священикъ, въ 45 р. житя а 17 священьства.

Телеграмы.

Берно (моравске) 11 сѣчня. При доповняючихъ выборахъ до Рады державнои въ Новôмъ Ѣчинѣ выбрано при тѣснѣйшôмъ выборѣ нѣмецкого ліберала дра Фукса.

Поля 11 сѣчня. Пароходъ Льойда „Арґо“ наѣхавъ на италіяньскій вѣтрильовый корабель „Данно“ и сей послѣдный затонувъ; залогу выратовано.

Парижъ 11 сѣчня. Кабінетъ подавъ ся до дімісіѣ. Карно припоручивъ Рібóтови утворити новый кабінетъ. На площи „Конкордія“ арештовано вчера 15 людей, мѣжь тыми звѣстныхъ анархістôвъ, котрѣ мали при собѣ штилеты и револьверы.

Вѣдень 11 сѣчня. Въ честь ґр. Таффого вôдбувъ ся вчера у намѣстника Кільмансеґґа обѣдъ, на котрôмъ були всѣ міністры крôмъ мін. Залѣского и всѣ шефы австрійскихъ краѣвъ коронныхъ. Передъ обѣдомъ вручено президенттови міністрôвъ артистично выготовлене альбумъ.

Сіґмарінґенъ 11 сѣчня. Въ присутности родичѣвъ молодои, цѣсаря нѣмецкого, короля румуньского и румуньскихъ міністрôвъ, вôдбуло ся вчера подвôйне цивільне вѣнчанє румуньского наслѣдника престола зъ княгинею Единбурґскою.

Курсъ львôвскій

зъ дня 9 сѣчня 1893.

	платять		жадають	
	зр.	кр.	зр.	кр
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	338	—	—	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	215	—
2. Листы заставнѣ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	100	80	101	50
„ „ 5% выльос. зъ 10% прем.	108	—	108	70
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	98	30	99	—
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт.	99	—	99	70
Тов. кред. 4% I еміс.	96	30	97	—
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	95	—	95	70
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	100	—	100	70
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	94	50	95	20
3. Листы довжнѣ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	54	—	56	—
Ощ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемниз. гал. 5%	104	80	105	50
Гал. фонд. проп. 4%	94	70	95	40
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
„ „ „ „ 5% II „	101	—	101	70
Позич. кр. зъ р. 1873 по 6%	103	50	—	—
„ „ „ 1883 по 4½%	98	30	99	—
„ „ „ 1891 по 4%	92	20	92	90
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	23	50	25	50
„ Станиславова	34	—	—	—
Льосы черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	85	18	10
Льосы черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	—	—	—	—
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	65	5	75
Рубель папяровый	1	18·75	1	20·75
100 марокъ нѣмецкихъ	58	75	59	25

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Куреръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·50	—
„ Пôдволочискъ зъ Пôдз.	3·10	—	10·02	10·52	—	—
(зъ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновецъ	6·36	—	9·56	3·22	10·50	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

Приходять:	Куреръ		Особовый			Мѣшаный
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдзам.	—	2·45	9·17	6·55	—	—
„ (на гол. двор)	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновецъ	10·09	—	7·56	1·42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	[illegible]	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

За редакцію вôдповѣдае **Адамъ Креховецкій**

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнӣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для Газеты Львôвскои" принимає лишь „Бюро Дневниковъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ
зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до
„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,
улиця Кароля Людвика, ч. 9.
„Бюро Дневниковъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнӣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Газеты Львôвскои" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневниковъ" Людвика Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля
БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченов, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирає вже майже чудесного дѣланя.

Якъ въ вечера помастяти нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлює ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стає свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжує морщины на лици и вôспôвку и надає ему краску молодости; шкôрѣ надає вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонює веснѣвки, родимӣ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**
найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Подає ся до вѣдомости, що въ дни 24. сѣчня 1893 о год. 11 рано, вôдбуде ся публична ліцитація in minus будовы школы въ Бересцѣ, — въ урядѣ громадскôмъ въ Лѣску. Цѣна выклична 3324 зр. Вадіюмъ 10 прц., котре належить зложити передъ ліцитацією въ руки предсѣдателя о. Ладижиньского. Плянъ, кошторисъ и условія ліцитаційнӣ можна переглянути въ канцеляріи парафіяльнôй въ Бересцѣ.

Зъ Рады шкôльнои мѣйскои.

Въ Бересцѣ, дня 1-ого сѣчня 1893. 124 3-3

Прилады до голеня (за помочею котрыхъ кождый, хочь бы найменше вправный, може обголити ся, безъ обавы, що скалѣчить ся). Штука **2·50** зр. Поручає **И. Хшонстовскій,** торговля зелѣзныхъ товарôвъ у Львовѣ, площа Капітульна ч. 1. напротивъ Катедры. 118

ПРИГОТОВЛЕНЄ
на
ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ
и до принятя въ
Ц. И К. ВОЙСКОВӢ ШКОЛЫ
зачинає ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ
4 (найновѣйше) выданє
16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новӣ, замѣсть
зр. 96 зр. 55.
M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера
у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.